

ואם כן, פשוט הוא, שאם הוא לא אמר את כל האמירה הזאת בשלמותה, פסול הגט.

ומשנינן: **אי מההיא**, מהמשנה של פרק ראשון בלבד, **הוה אמינא**, הייתי אומר, שהמביא גט **צריך** אמנם לומר "בפני נכתב ובפני נחתם", אך זהו רק דין לכתחילה. אבל, **ואי לא אמר**, בדיעבד הוא כשר. לכן **קא משמע לן** משנתנו, שאם לא אמר גם בפני נכתב וגם בפני נחתם, הגט פסול.

שנינו במשנה במקרה השני: **"בפני נכתב חציו, ובפני נחתם כולו"**, פסול.

והוינן בה: **הי חציו?** באיזה חצי מדובר?

אילימא חציו הראשון של הגט, והוא מעיד שהוא נכתב בפניו, אם כן קשה, מדוע הוא פסול?

והאמר **רבי אלעזר**: **אפילו לא כתב בו** בגט **אלא שיטת אחת**, שורה אחת, **לשמה**, בפני השלית, והיא השורה הראשונה של הגט, שבה כתובים שם האיש והאשה והזמן, **שוב אינו צריך** לראות השליח שיכתבו את המשכו של הגט בפניו.

ואם כן, מדוע פסול כשהעיד על חציו הראשון שנכתב בפניו? והרי מספיק שיראה את השורה הראשונה בלבד, כדי שיוכל להעיד עליו!?

אלא, **אמר רב אשי**: מה שפסול כשמעיד "בפני נכתב חציו", זה דוקא אם העיד על **חציו אחרון**. אבל אם חציו ראשון נכתב בפניו, כשר, אפילו אם רק שיטה ראשונה נכתבה בפניו.

שנינו במשנה: **בפני נכתב כולו ובפני נחתם חציו, פסול!**

בעדות של עד אחד בלבד, ולכן פסול הגט.

ד. **שנים אומרים "בפנינו נכתב"**, ואחד אומר "בפני נחתם", פסול.

וגם במקרה זה, יש בגמרא שני אופנים כיצד יש להעמידו:

האופן האחד, אם כולם לא היו שליחים, שאז חסרה כל עדות ועדות, או שחסר בה "בפני נכתב", או שחסר בה "בפני נחתם".

האופן השני, אם כולם שליחים, אף על פי כן פסול, כי המעיד על החתימה לא העיד "בפני נכתב", ועדיין יש חשש של איחלופי בקיום שטרות.

ורבי יהודה מכשיר. במקרה האחרון [הרביעי], ודאי שהוא מכשיר. ובגמרא יתבאר האם הוא מכשיר גם במקרה השלישי, שאחד אומר בפני נכתב ואחד אומר בפני נחתם.

ה. **אחד אומר בפני נכתב, ושנים אומרים בפנינו נחתם**, לדברי הכל כשר. ובגמרא מפרש.

גמרא:

שנינו במשנה במקרה הראשון: אמר "בפני נכתב, ולא בפני נחתם", פסול.

ומקשינן: **הא תו, למה לי? הא תנינא חדא זימנא!** הרי שנינו דין זה פרק ראשון.

דתנן: **המביא גט ממדינת הים, צריך שיאמר בפני נכתב ובפני נחתם!**